

Teachers' Awareness of Intercultural Differences: A Case of Teaching English as a Second Language in India

Giti Mousapour Negari

Assistant Professor of TEFL, University of Sistan and Baluchestan, Zahedan, Iran. Email: mousapour@hamoon.usb.ac.ir

Article history: Received 28 January 2023; Received in revised form 29 April 2023; Accepted 30 April 2023; Published 22 September 2024

Abstract

India is a multi-cultural, multi-religious and multi-lingual country. Culture in second language education has attracted a lot of interests among researchers. Indian culture has always been an integral part of its education system, so it is essential for teachers and learners to be aware of cultural diversity between English and native languages. By becoming familiar with different aspects of other cultures, teachers are prepared not only to better understand other texts but also to deal with cultural barriers to enhance knowledge and deeper understanding. The purpose of this article is to examine the importance of the integration of the second language culture (English) in Indian culture and how this will lead to the improvement of English language learning in Indian schools. By overcoming cultural barriers, learners accept the traditions and good manners of other cultures and try to incorporate them into their own culture. This article tries to help teachers and learners to not only overcome cultural stereotypes, but also to experience multiculturalism. Challenges and obstacles that may hinder the effective teaching and learning of culture in second language classes in India are mentioned, and finally, suggestions are made for better teaching of English language culture in India.

Keywords: English as a second language, India, Identity, Intercultural, English teachers

1. Introduction

India has numerous different subcultures and is a multilingual nation. A nation where people of various languages and religions coexist peacefully despite the oddities of their divergent ideological affinities. A nation that has spent over a thousand years attempting to protect its heritage and culture while being ruled by different foreign invaders. Its adaptability in absorbing and influencing many cultures has greatly aided in its popularity. Since ancient times, researchers from China and other Asian nations have looked at India as the only country where religions from within and outside the country have coexisted peacefully for more than a thousand years. It has also been the site of extensive cultural exchanges between far-off and nearby nations. Among the many languages that its former rulers introduced, English is particularly significant and holds a special position in India. Undoubtedly a British legacy in India is the use of English as a second language. There are nations that were mostly colonized by England or America; hence this language was taught as a second language in schools and colleges after colonialism and was regarded as the official language in these nations during colonialism. Additionally, it has kept its place in the educational systems of nations like Pakistan and India with this designation (Anbrin, 2015, p. 382). After independence, curriculum policy persisted for a very long time. Several activities should be implemented through a targeted curriculum in order to actualize people's dreams and develop a new vision for a bright future.

Indians were encouraged to speak more than one language (their mother tongue) since doing so served as an effective educational tool and was one of the suitable ways to attain the targeted aims. People that are disadvantaged or marginalized rarely communicate cultural ideas. If the demands are

not reached, new search skills will be developed, and chances will be offered to research these resources outside of the country's borders if they cannot be found there (Bazdar et al., 2015: 152).

The aim of this study is to seek the significance of incorporating English language culture into Indian culture and how it helps to improve English language learning in Indian schools.

1.1. Research Methodology

This study used a descriptive research design and collected data from papers, books, and online sources.

2. Discussion

The importance of teaching culture can be summed up by the fact that language can only construct and interpret meaning within the context of the culture in which it is used. Due to the tight relationship between language and culture, Lady Kat et al. (2003) contend that in order to communicate effectively with a foreign or second language, it is important to identify the communication patterns influenced by culture. Medina (1993) shown that students who have learned the cultural environment of the target language, such as knowing the music, customs, etc., are those who get a high comprehension of the language. Therefore, it can be said that culture is more than just linguistic information; it also includes a thorough grasp of that language. Consequently, exposure to both linguistic and nonlinguistic material is necessary to learn the culture of a language.

There has been study on the impact of language on identity, albeit some of it has treated identity as a separate topic (Ashraf, 2007). Few studies address the topic of English as a second language and its learners' identities (Mahoboob, 2009). The English language can be found in practically every element of young people's lives in India. The value of learning English may be observed in all aspects of life, such as politics, higher education, science and technology, and media. Learning English allows you to enter foreign marketplaces. Mansoor (2002) argues that studying English in nations such as India and Pakistan is a bridge to a higher social status, which will have a big impact on language learners' identities. English has a crucial role in India because it provides an opportunity for the country's many ethnic groups to come together. Taking into account the aforementioned information, learning English as a second language is a crucial component of the Indian educational system. India's government places a strong emphasis on learning English. Unfortunately, the position of English in the curriculum and its teaching techniques remain problematic despite the numerous recommendations of the various educational centers established by the Indian government. Even though students, parents, and society in India are aware of the importance of learning English, most kids make little effort to do so. This is despite the fact that teachers work hard to find ways to help pupils learn the language.

One of the requirements of Indian society is the development of a curriculum that correctly views the category of culture. This facilitates social integration and raises teachers' knowledge of critical culture, according to Ratinasamy (2018). The curriculum needs to be updated and reorganized in light of the contemporary needs of English language learners in India, according to Sharma (1990).

3. Conclusion

The purpose of the current study is to examine the function of identity, the significance of culture in the teaching of second languages, and the knowledge of intercultural differences among English language teachers, particularly in Indian schools. The findings of this study support two fundamental ideas: first, culture education is crucial for helping Indian language learners learn a second language and develop a transnational identity; and second, by fostering intercultural competence, language learners can develop a sense of global culture. To help their pupils become more proficient at utilizing English as a communication and global relations tool, English language teachers must increase their understanding of the English language culture. To achieve the objectives of this research, the following suggestions are provided:

- Teaching global culture to the local Indian community.
- Designing and presenting the curriculum in such a way that the ideal of the local community is fulfilled.
- Teaching cultures that have been realized objectively, such as teaching music, drama, poetry, painting and other cultural activities.
- Inclusion of English culture in the curriculum of language learners.

It is worth mentioning that more researches are needed to investigate the status of English language teaching in India and the role of its teachers. Researchers can also examine the cultural/cross-cultural elements in Indian English language textbooks to help education policymakers in improving the curriculum and providing new teaching methods.

4. References

- Abdullah, A.A. (2010). Students' Language Attitude towards Using Code-Switching as a Medium of Instruction in the College of Health Sciences: An Exploratory Study. **Annual Review of Education, Communication and Language Sciences**, 7: 1–22.
- Anbreen, T. (2015). The Influence of English Second Language Learning on Pakistan. University Students' Identity. **Procedia - Social and Behavioral Sciences**, 192: 379-387.
- Ashraf, H. (2007). **A Study of English Language Learning as an Element Affecting the Social Capital of the People of Pakistan**. Doctoral thesis, National University of Modern Languages, Islamabad, Pakistan.
- Bazdar, Sh., Pishgahi Fard, Z., Faraji rad, A. (2016). Prioritization of Divergent Factors Affecting the Relations between Iran and Peripheral Islamic Countries. **Pajoheshhaye siyasi Jahan Eslam**. 6(2): 151-177.
- Brown, J.D. (2012). **EIL curriculum development. Principles and practices for teaching English as an international language**, edited by Lubna Alsagoff, Sandra Lee McKay, Guangwei Hu, & Willy A. Renandya, 147-167. New York: Routledge.
- Byram, M., Gribkova, B., & Starkey, H. (2002). **Developing the intercultural dimension in language teaching: A practical introduction for teachers**. The Council of Europe.
- Cook, V. (1996). **Second language learning and language Teaching**. 2nd ed. London: Arnold.
- Galeano, R. (2014). Attitudes of US Foreign Language Teachers Toward Teaching Culture. **International Online Journal of Education and Teaching**, 1(2): 134-145.
- Gao, F. (2006). Language is Culture – On intercultural Communication. **Journal of Language and Linguistics**, 5(1): 58- 67.
- Gretchen, M. & Jacqueline, J.I. (2000). Cross cultural Competency and Multicultural Teacher Education. **Review of educational research**. 70(1): 3-24.
- Holliday, A. (2003). **Achieving Cultural Continuity in Curriculum Innovation**. Innovation in English Language Teaching. London: Routledge.
- Hudson, R.A. (1996). **Sociolinguistics**, 2nd ed. Cambridge: University Press.
- Irmia, M.L. (2012). Developing The Intercultural Dimension in Language Teaching, **International Journal of Communication Research**. 2(4): 325.
- Kramsch, C. (2008). **9 Language, Thought, and Culture**. In The handbook of applied linguistics, edited by Alan Davies & Catherine Elder, 235-261. Oxford: Blackwell
- Kumaravadivelu, B. (2008). **Cultural Globalization and Language Education**. New Haven, CT: Yale University Press.
- Liddicoat, A. J., Papademetre, L. Scarino, A. & Kohler, M. (2016). **Report on intercultural language learning**. Canberra: Dept. of Education, Science & Training, Australian Government.
- Mahboob, A. (2009). **English as an Islamic language: a case study of Pakistani English**. World Englishes, 28(2): 175–189.
- Mansoor, S. (2002). **The Role of English in Higher Education in Pakistan** (Doctoral thesis).
- Medina, S. (1993). The effect of music on second language vocabulary acquisition. FEES News **National Network for Early Language Learning**, 6(3): 1-8.
- Rathinasamy, D.R. (2018). **Teaching English Language in India: Overcoming the Cultural Barriers Through Multiculturalism**. Conference Paper.
- Regmi, M. (2011). **The Role of Local Culture and Context in English Language Teaching**, Nelta Choutari.
- Rizwan, A. (2009). **Characteristics of Indian English**. ELT Weekly.
- Saeed, E., Jahan, M. (2006). **Montaghd**, translated by Akbar Afsari. Tehran: Toos.
- Sharma, K.L. (1990). **Methods of Teaching in English in India**. Meerut
- Stern, H.H. (1992). **Issues and Options in Language Teaching**. Oxford: Oxford University Press.

- Tirumalesh, K.V. (1999). *Language Matters: Essay on Language, Literature and Translati* New Delhi:Allied Publishers Limited,. Print.Varma S. K. **International Journal of Dravidina Linguistics**.
- Tomalin, B. (2008). **Culture–the Fifth Language Skill**. British Council.
- Vulli, D. (2014). English and medium of instruction: Dalit discourse in Indian education. **Research Journal of Educational Sciences**, 2(2): 1-6.

Cite this article Mousapour Negari, G. (2024). Teachers' Awareness of Intercultural Differences: A Case of Teaching English as a Second Language in India. *Journal of Subcontinent Researches*, 16(47), 203-214. DOI: [10.22111/jsr.2023.44653.2320](https://doi.org/10.22111/jsr.2023.44653.2320)

افزایش آگاهی معلمان زبان انگلیسی از تفاوت‌های میان فرهنگی: رویکرد آموزش زبان انگلیسی به‌عنوان زبان

دوم در هند

گیتی موسی پور نگاری

استادیار گروه زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران، ایمیل: mousapour@hamoon.usb.ac.ir

چکیده

هند کشوری چندفرهنگی، چندمذهبی و چندزبانه است. مقوله فرهنگ در آموزش زبان دوم، علاقه زیادی در بین محققان ایجاد کرده است. فرهنگ هند همیشه بخش جدایی‌ناپذیر سیستم آموزشی آن بوده است؛ بنابراین آگاهی معلمان و زبان‌آموزان از مسائل مربوط به تنوع فرهنگی بین زبان انگلیسی و زبان‌های بومی بسیار ضروری به نظر می‌رسد. با آشنایی با جنبه‌های مختلف فرهنگ‌های دیگر، معلمان نه تنها در درک بهتر متون مختلف توانمندتر می‌شوند، بلکه برای مقابله با موانع فرهنگی، ارتقای دانش و درک عمیق‌تر نیز آماده‌تر می‌شوند. هدف این مقاله، بررسی اهمیت درآمیختگی فرهنگ زبان دوم (انگلیسی) در فرهنگ هند است و اینکه چگونه این فرایند به بهبود یادگیری زبان انگلیسی در مدارس هند منجر می‌شود. این مقاله به معلمان و زبان‌آموزان کمک می‌کند تا نه تنها از مبانی کلیشه‌ای فرهنگی فراتر بروند، بلکه چندفرهنگ‌گرایی را نیز به‌طور مؤثر تجربه کنند. این امر با برشمردن چالش‌ها و موانعی که ممکن است مانع آموزش و یادگیری مؤثر فرهنگ در کلاس‌های زبان دوم کشور هند شود، انجام می‌پذیرد و در نهایت پیشنهادهایی برای آموزش بهتر فرهنگ زبان انگلیسی در کشور هند ارائه می‌شود.

واژه‌های کلیدی: انگلیسی به‌عنوان زبان دوم، هند، هویت، میان‌فرهنگی، معلمان زبان انگلیسی

۱- مقدمه

هند کشوری چندزبانه با خرده‌فرهنگ‌های بسیاری است. کشوری که در آن، مردم با زبان‌ها و مذاهب گوناگون در میان ناهنجاری‌های قرابت ایدئولوژیکی متفاوت، در صلح و آرامش زندگی می‌کنند. کشوری که نزدیک به هزار سال در زیر انقیاد مهاجمان مختلف خارجی، در حفظ سنت و فرهنگ خود تا حد زیادی کوشیده است و انعطاف‌پذیری آن در جذب و تأثیر فرهنگ‌های متنوع به‌طور چشمگیری به حمایت آن کمک کرده است. هند تنها کشوری است که در آن مذاهب از درون و بیرون به‌طور هماهنگ، بیش از یک هزاره در کنار هم وجود داشتند و از قدیم‌الایام توسط پژوهشگران اروپایی، چینی و سایر کشورهای آسیایی مورد توجه قرار گرفته و در آن، ارتباطات فرهنگی و تبادلات مختلف در کشورهای دور و نزدیک جریان داشته است. زبان انگلیسی در میان زبان‌های مختلفی که حاکمان سابق معرفی کردند، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده و در هند جایگاه خاصی یافته است. استفاده از زبان انگلیسی، بدون شک یک میراث بریتانیایی است که در هند به‌عنوان زبان دوم

مطالعات شبه‌قاره، دوره ۱۶، شماره ۴۷، ۱۴۰۳، صص ۲۰۳-۲۱۴.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱۱/۰۸ تاریخ ویرایش: ۱۴۰۲/۰۲/۰۹ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۲/۱۰ تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۰۷/۰۱

استناد: موسی پور نگاری، گیتی. (۱۴۰۳). افزایش آگاهی معلمان زبان انگلیسی از تفاوت‌های میان فرهنگی: رویکرد آموزش زبان انگلیسی به‌عنوان زبان دوم در هند، *مطالعات شبه‌قاره*، ۱۶(۴۷)، ۲۰۳-۲۱۴.

DOI: [10.22111/jsr.2023.44653.2320](https://doi.org/10.22111/jsr.2023.44653.2320)

ناشر: دانشگاه سیستان و بلوچستان

© موسی پور نگاری، گیتی.

تدریس می‌شود. کشورهایی هستند که عمدتاً مستعمره کشورهای انگلیس یا آمریکا بوده‌اند؛ بنابراین الزاماً این زبان در این کشورها در طول استعمار، زبان رسمی محسوب شده و به‌عنوان زبان دوم در مدارس و دانشگاه‌ها آموزش داده می‌شده است و پس از استعمار نیز همچنان با این عنوان در سیستم آموزشی کشورهایی مانند پاکستان و هند، جایگاه خود را حفظ کرده است (آنبرین، ۲۰۱۵: ۳۸۲). سیاست برنامه‌ریزی درسی برای مدتی طولانی پس از دوران استقلال ادامه یافت؛ برنامه درسی و متمرکزی که می‌بایست ابتکارات متعددی را برای تحقق‌بخشیدن به آرمان‌های مردم و ایجاد چشم‌اندازی نو به‌سوی آینده‌ای روشن، به‌کار گیرد. شیوه‌های مناسب برای رسیدن به اهداف پیش‌بینی‌شده، هندی‌ها را بر آن داشت تا به بیش از یک زبان (زبان مادری) صحبت کنند؛ چراکه آشنایی با زبان‌های دیگر به‌عنوان رسانه آموزشی، نقش مهمی را ایفا می‌کرد. میزان تبادلات فرهنگی در میان افرادی که به حاشیه رانده شده‌اند یا کم‌پرخوردار هستند، بسیار اندک است. در صورت برآورده‌نشدن مطالبات، قابلیت‌های جدید برای جست‌وجو به‌وجود خواهد آمد و اگر این منابع نتواند در داخل مرزهای کشور به‌دست آید، فرصت‌هایی برای تحصیل آن‌ها در فراسوی مرزهای کشور ایجاد می‌شود (بازدار و همکاران، ۱۳۹۵: ۱۵۲).

۱-۱- بیان مسئله و سؤالات تحقیق

هند کشوری چندزبانه با فرهنگ‌های متنوع است. تنوع فرهنگی بین زبان انگلیسی و زبان‌های بومی هند باعث شده تا برخی معلمان و زبان‌آموزان، آنگونه که شایسته است، نگرش مثبتی به آموزش و یادگیری زبان نشان ندهند. مطالعات اندکی نقش آموزش فرهنگ را در کلاس‌های درس زبان انگلیسی در هند بررسی کرده‌اند. اکثر مدرسان زبان انگلیسی فقط بر روی عناصر زبانی مانند مهارت‌ها، واژگان، تلفظ و دستور تمرکز کرده‌اند. هدف از نگارش این مقاله بررسی وضعیت نقش فرهنگ در آموزش زبان انگلیسی در جامعه هند است. این پژوهش درصدد پاسخگویی به سؤالات زیر است:

۱) معلمان زبان انگلیسی در هند تا چه میزان از تفاوت‌های بین‌فرهنگی در امر آموزش بهره می‌برند؟

۲) چه راهکارهایی برای افزایش آگاهی معلمان زبان انگلیسی نسبت به تفاوت‌های بین‌فرهنگی در هند پیشنهاد می‌شود؟

۱-۲- اهداف و ضرورت تحقیق

با توجه به اینکه فرهنگ و زبان درهم تنیده‌اند، آگاهی مدرسان و فراگیران زبان انگلیسی از تفاوت‌های مربوط به تنوع فرهنگی بین زبان انگلیسی و زبان‌های بومی بسیار ضروری به‌نظر می‌رسد. باید این واقعیت را در نظر گرفت که دانش‌آموزان از پیشینه‌های فرهنگی مختلفی می‌آیند، سطح مهارت‌های متفاوتی دارند، به زبان اول صحبت می‌کنند و همچنین ممکن است زمینه‌های اجتماعی، مذهبی و اقتصادی متفاوتی داشته باشند؛ بنابراین لازم است که مدرسان و زبان‌آموزان با فرهنگ زبان انگلیسی آشنا شوند؛ به‌نحوی که مسائل میان‌فرهنگی بین دو زبان به‌جای بروز مشکلات در آموزش زبان انگلیسی، به بهبود آن کمک کند؛ از این‌رو، افزایش علاقه معلمان و دانش‌آموزان به ترکیب چند فرهنگی ضروری است. یادگیری فرهنگ زبان دوم نقش مهمی در احترام‌گذاشتن به یکدیگر و درک متقابل بین افراد با زبان‌ها و فرهنگ‌های متنوع ایفا می‌کند. هدف این پژوهش، بررسی نقش تفاوت‌های فرهنگی و تأثیر آن بر بهبود آموزش زبان انگلیسی در هند با رویکرد توجه به مسائل میان‌فرهنگی است.

۱-۳- روش تحقیق

روش تحقیق در این پژوهش، توصیفی بوده و گردآوری داده‌ها از مقالات، کتاب‌ها و منابع اینترنتی صورت گرفته است.

۱-۴- پیشینه تحقیق

زبان، هم پدیده‌ای فردی و هم اجتماعی است که برای انتقال هویت و فرهنگ به‌کار می‌رود. جامعه نیز منعکس‌کننده شیوه‌های اجتماعی زندگی است. زندگی اجتماعی عبارت است از تبادلات بین کشورها که شامل این‌هاست: زبان، آداب‌ورسوم،

آموزش، زمینه اقتصادی، نگرش‌ها و ارزش‌هایی که به آن‌ها فرهنگ گفته می‌شود؛ بنابراین می‌توان فرهنگ را به‌صورت آداب و رسوم ملی گروهی یا فردی تعریف کرد. فرهنگ در هند تبدیل به شبکه متنوعی شده که شامل لهجه‌های مختلف زبان انگلیسی برای جذب در بازار کار است. افرادی که زبان‌های مادری متفاوتی داشتند، انگلیسی را به تناسب نیاز خود می‌آموختند. بسیاری از محققان درباره اهمیت فرهنگ در یادگیری زبان دوم به اتفاق نظر رسیدند. گائو (۲۰۰۶) معتقد بود که یادگیری زبان مستلزم یادگیری فرهنگ آن زبان است. تومالین (۲۰۰۸) بدون در نظر گرفتن پارادایم چهار مهارت زبانی، به مهارت پنجم که آن را فرهنگ نامید، اشاره می‌کند. مطالعات جامع در مالزی، ایالات متحده و ترکیه به نقش مهم فرهنگ در آموزش و یادگیری زبان انگلیسی به‌عنوان زبان دوم اشاره می‌کند (عبدالله، ۲۰۱۰؛ گالیانو، ۲۰۱۴). یافته‌های بسیاری نشان داده است که یادگیری فرهنگ یک زبان مقصد (زبان انگلیسی) در دستیابی به موفقیت در یادگیری زبان جدید بسیار مؤثر است. کرامش (۲۰۰۸) اعتقاد دارد که آموزش هر زبانی نه تنها باید بر آموزش کدهای زبان‌شناسی، بلکه بر آموزش معنا نیز متمرکز باشد و بهترین راه برای آموزش معنا، آموزش فرهنگ آن زبان است.

۲- فرهنگ در آموزش زبان دوم در هندوستان

آموزش فرهنگ امری حیاتی است؛ زیرا زبان فقط می‌تواند معنا را در بستر فرهنگی که زبان در آن وجود دارد ایجاد و تفسیر کند. لیدیگت و همکاران (۲۰۰۳) معتقدند که برای ارتباط با یک زبان خارجی یا دوم، باید راه‌های ارتباطی‌ای که به‌واسطه فرهنگ ایجاد می‌شود را شناسایی کرد؛ چراکه زبان و فرهنگ، ارتباط متقابل و تنگاتنگی دارند. مدینه (۱۹۹۳) نشان داد دانش‌آموزانی که درک بالایی از زبان مقصد به‌دست می‌آورند، آن‌هایی هستند که بر بافت فرهنگی آن زبان، مانند شناخت موسیقی، آداب و رسوم و... تسلط پیدا کرده‌اند. پس می‌توان نتیجه گرفت که فرهنگ، فقط اطلاعات زبانی نیست؛ بلکه درک و شناخت عمیق آن زبان است؛ از این رو برای یادگیری فرهنگ یک زبان نیاز به مواجهه با اطلاعات زبانی و غیرزبانی درباره نحوه زندگی مردم در یک بافت فرهنگی خاص وجود دارد. زبان‌آموزان به این طریق می‌آموزند که چگونه زبان را در قالب بافت فرهنگی مناسب، مورد استفاده قرار دهند. مفهوم و ارزش آموزش فرهنگ تنها با هدف بهبود یادگیری زبان دوم بسیاری از مسائلی را که با آموزش و یادگیری زبان انگلیسی در هند مطابقت دارد، آشکار می‌کند. در میان دو سیستم آموزشی متوسط در هند (محلی و انگلیسی)، دستاوردهای یادگیری زبان انگلیسی در مدارس انگلیسی به‌مراتب بیشتر از منابع محلی است؛ زیرا مطالب فرهنگی در برنامه‌های درسی این مدارس گنجانده شده است (ویولی، ۲۰۱۴). سطح پایینی از پیشرفت زبان انگلیسی در مدارس محلی را می‌توان به عدم توجه به برنامه‌های فرهنگی زبان دوم در آن مدارس نسبت داد. طبق نظر استرن (۱۹۹۲) بهترین موقعیت برای استفاده از فرهنگ به‌عنوان ابزاری برای تسهیل یادگیری زبان، زمانی است که دانش‌آموزان از واقعیت فرهنگ دوم فاصله بگیرند و این زمانی اتفاق می‌افتد که فاصله زبانی زیادی بین زبان مادری زبان‌آموز و زبان مقصد وجود داشته باشد. کوماروادی و لا (۲۰۰۸) نیز بیان می‌کند که به زبان‌آموزان باید فرهنگ جهانی آموزش داده شود؛ زیرا جهان، اکنون به یک دهکده جهانی تبدیل شده است. با توجه به همین امر، براون (۲۰۱۲) معتقد است که هند تحت تأثیر جهانی شدن قرار گرفته است و مدرسان نباید بر یک فرهنگ محلی یا خاص تمرکز کنند؛ بلکه فرهنگ‌های مختلف می‌بایستی به‌نحو یکسان مورد بحث قرار گیرند (هالیدی، ۲۰۰۳).

۳- اهمیت و جایگاه ارتباطات میان‌فرهنگی در هویت هند

مطالعات بسیاری درباره تأثیر یادگیری زبان دوم بر هویت زبان‌آموزان صورت گرفته است. هویت از مفاهیم مهمی است که اغلب با کلیشه‌هایی همراه است که در آن، فرهنگ غیرغربی، منجمد، منزوی و مقایسه‌ناپذیر با فرهنگ غرب نشان داده

می‌شود. این رویکرد با تأکید مداوم بر برتری غرب در مقایسه با شرقِ فرودست، به‌طور تلویحی ضرورت و فایده دولت‌استعماری را تأیید و برجسته می‌کند و به بازتولید ارزش‌های فرهنگی آن می‌پردازد (سعید، ۱۳۸۵: ۳۸۳).

زبان انگلیسی اولین بار در قرن شانزدهم در شبه‌قاره هند معرفی شد و به‌عنوان زبان رسمی، سیاسی و اجتماعی به رسمیت شناخته شد. تحقیقات زیادی درباره تأثیر زبان بر هویت، انجام شده است؛ اگرچه در بعضی از آن‌ها هویت به‌عنوان یک موضوع واحد مورد بحث قرار گرفته است (اشرف، ۲۰۰۷). تحقیقات اندکی به موضوع زبان انگلیسی به‌عنوان زبان دوم و هویت زبان‌آموزان آن می‌پردازد (محبوب، ۲۰۰۹). زبان انگلیسی را تقریباً در تمام جنبه‌های زندگی جوانان در هند می‌توان مشاهده کرد. اهمیت یادگیری زبان انگلیسی را در تمام عرصه‌های زندگی، به‌عنوان مثال در سیاست، آموزش عالی، علم و فناوری، رسانه و فرهنگ جوانان می‌توان مشاهده کرد. یادگیری زبان انگلیسی به‌منزله ورود به بازارهای بین‌المللی است. منصور (۲۰۰۲) معتقد است که یادگیری زبان انگلیسی در کشورهایمانند هند و پاکستان به‌عنوان پلی برای رسیدن به موقعیت اجتماعی بالاتر است که این نیز به‌نوبه خود بر هویت زبان‌آموزان تأثیر بسزایی خواهد داشت.

فرهنگ جزء لاینفک زبان است. جوری لاتمن اظهار می‌کند که هیچ زبانی نمی‌تواند بدون اینکه غرق در بافت فرهنگ باشد، وجود داشته باشد و هیچ فرهنگی بدون اینکه در مرکز خود، ساختاری داشته باشد، وجود ندارد (تیرومالش، ۱۹۹۹: ۱۲۶). از این‌رو زبان و فرهنگ در هم تنیده شده‌اند. فرهنگ، جوهره آموزش است؛ به‌عبارت‌دیگر آموزش زبان بدون فرهنگ امکان‌پذیر نیست. هادسون (۱۹۹۶) معتقد است که فرهنگ، نوعی دانش است که با آموزش یا مشاهده رفتار دیگران آن را می‌آموزیم. شناخت عناصر فرهنگی موجود در یک زبان بسیار مهم است. از سوی دیگر، زبان اول یا زبان مادری همیشه در فراگیری زبان دوم تأثیرگذار بوده است؛ لذا آموزش مؤثر زبان دوم، بدون اطلاعات درباره زمان و زمینه اجتماعی-فرهنگی آن امکان‌پذیر نیست. علاوه بر آن، یادگیری زبان دوم باعث شناخت بیشتر روابط اجتماعی بین دو زبان می‌شود. جان شاما اظهار می‌دارد که مهم‌ترین تأثیر یادگیری زبان دوم، ایجاد ارتباطات، بین گروه‌های اجتماعی زبان دوم و زبان اول است. یادگیری موفق به‌معنای تبدیل شدن یا فرهنگ‌پذیری به بخشی از فرهنگ هدف است (کوک، ۱۹۹۶: ۱۶۹).

آموزش چندفرهنگی با آرمان‌های عدالت اجتماعی و برابری آموزشی سروکار دارد که در آن، همه دانش‌آموزان به‌عنوان زبان‌آموزان آگاه اجتماعی و فعال در سطح ملی، محلی و جهانی به پتانسیل کامل خود می‌رسند. آموزش چندفرهنگی، آموزشی است که به زبان‌آموزان این امکان را می‌دهد که فارغ از جنسیت، قومیت، نژاد، فرهنگ، مذهب و طبقه اجتماعی، از فرصت‌های برابر در مدرسه برخوردار شوند. از منظر آموزش چندفرهنگی، زبان‌آموزان، مهارت‌های موردنیاز فرهنگ خود، فرهنگ مقصد و جامعه جهانی را کسب خواهند کرد. بنابراین ارتقای آگاهی چندفرهنگی در بین زبان‌آموزان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. علاوه بر آن، مدرسان باید نگرش‌ها و رفتارهای مناسب بین‌فرهنگی را ترغیب کرده و مهارت‌های تدریس خود را ارتقا دهند تا دانش‌آموزان از گروه‌های مختلف طبقاتی، نژادی، مذهبی، اجتماعی و زبانی، فرصت‌های آموزش یکسانی را تجربه کنند.

زبان انگلیسی به‌عنوان پلی بین کشورهای بزرگ جهان عمل می‌کند. نسل جدید بایستی به گونه‌ای تربیت شود که چندان به اختلافات مذهبی و اجتماعی اهمیت ندهد. به‌عقیده گرچن و ژاکلین (۲۰۰۰)، زبان‌آموزانی که در مسائل بین‌فرهنگی به پیشرفت‌هایی دست یافته‌اند، دارای ویژگی‌های شناختی، عاطفی و رفتاری محدودی نیستند؛ بلکه برای رشد بایستی فراتر از پارامترهای روان‌شناختی یک فرهنگ رفته؛ چراکه در عصر جهانی‌شدن در حال رقابت شدیدی هستند. آموزش زبان انگلیسی به یک ابزار مهم پیشرفت و ارتباط تبدیل شده است. اول اینکه، زبان ابزاری را برای انسجام اداری کشور فراهم می‌کند و راه را برای متحدشدن مردم از قومیت‌های مختلف، هموار می‌کند. دوم، به‌عنوان یک زبان کاربردی و ارتباطی گسترده‌تر عمل می‌کند؛ بنابراین انگلیسی در میان هندی‌ها به‌عنوان «زبان پیوند» نام‌گذاری می‌شود و برای بسیاری از هندی‌های تحصیل‌کرده،

زبان اول محسوب می‌شود. علاوه بر این، زبان انگلیسی در پارلمان هند، قوه قضاییه، رادیو و تلویزیون، روزنامه‌نگاری و سیستم آموزشی جایگاه ویژه ای دارد. همچنین استفاده از زبان انگلیسی برای تجارت و مطالعات فرهنگی نیز در هند رایج شده است. ادغام فناوری و اطلاعات در آموزش زبان انگلیسی باعث گسترش فعالیت‌های مرتبط با اینترنت شده و آینده هند را به‌عنوان یک ابرقدرت فناوری و سایبری تضمین می‌کند. زبان انگلیسی به ابزاری مؤثر برای ترویج دیدگاه‌های هندی نسبت به زندگی و تقویت هویت فرهنگی هند در جهان تبدیل شده است.

نقش زبان انگلیسی در یک کشور چندفرهنگی و چندزبانه مانند هند بسیار کلیدی است؛ زیرا به اقوام مختلف فرصت می‌دهد تا متحد شوند. با توجه به حقایق فوق، یادگیری زبان انگلیسی به‌عنوان زبان دوم بخش جدایی‌ناپذیر سیستم آموزشی هند است. دولت هند بر یادگیری زبان انگلیسی تأکید دارد؛ اما متأسفانه علی‌رغم توصیه‌های فراوان مراکز آموزشی مختلف که توسط دولت هندوستان تشکیل شده است، جایگاه زبان انگلیسی در برنامه‌های درسی و همچنین روش‌های تدریس آن هنوز چالش‌برانگیز است. اگرچه آگاهی لازم در بین دانش‌آموزان، والدین و جامعه در هند به چشم می‌خورد، اما اکثر زبان‌آموزان برای کسب این زبان تلاش زیادی نمی‌کنند؛ درحالی‌که معلمان تلاش می‌کنند تا راهکارهایی برای تسهیل یادگیری زبان انگلیسی توسط زبان‌آموزان ارائه کنند. ایجاد یک برنامه درسی که در آن مقوله فرهنگ به درستی دیده شود، از ضروریات جامعه هند محسوب می‌شود. این امر به افزایش آگاهی فرهنگ انتقادی در بین مدرسان مساعدت کرده و یکپارچگی اجتماعی را ممکن می‌سازد (راتیناسامی، ۲۰۱۸). به گفته شارما (۱۹۹۰) زمانی فرا رسیده است که برنامه درسی را در پرتوی نیازهای جدید زبان‌آموزان انگلیسی در هند امروز، مدرن‌سازی و بازسازی کنیم.

۴- نقش ارتباطات میان‌فرهنگی در جهانی شدن هند

آموزش زبان انگلیسی با شیوه‌های صحیح و مناسب، تعاملات گفتاری و نوشتاری فرهنگی را توسعه می‌دهد؛ به‌عبارت‌دیگر بین افراد مختلف در جوامع متفاوت، درک متقابل ایجاد می‌کند و تعامل با مردم زبان‌های دیگر را که دارای هویت‌های متفاوت و پیچیده‌ای هستند، امکان‌پذیر می‌کند. بایرام و همکاران (۲۰۰۲) معتقدند که قرارگرفتن در محیط‌های چندزبانی، روابط بین‌فردی را گسترش می‌دهد. به‌عبارت‌دیگر، احترام به مفاهیم فرهنگی، دغدغه‌ها و شایستگی‌ها در پذیرش دیگران، اول به‌عنوان یک انسان و دوم، احترام به آن‌ها برای آنچه که هستند و نه برای آنچه که باید باشند، مهم‌ترین ویژگی در ارتباطات بین‌المللی و بین‌فرهنگی است. مسئولیت نخست یک معلم زبان انگلیسی در هند این است که فراگیران را به‌گونه‌ای آموزش و پرورش دهد که آن‌ها بتوانند به هماهنگی بین ملت‌ها و حس برادری و برابری احترام بگذارند. از آنجایی که زبان انگلیسی، زبان بین‌المللی است، کاربران آن می‌توانند فرهنگ‌ها و زبان‌های مختلف را در یکدیگر ادغام کرده و با این آگاهی و بینش لازم، به حل و فصل منافع متضاد و مشکلاتی که با آن‌ها روبه‌رو هستند، بپردازند.

ایریمیا (۲۰۱۲) معتقد است که ارتباطاتی که بر مبنای دانش میان‌فرهنگی بین ملت‌ها نباشد، اغلب با شکست مواجه می‌شود. آموزش‌های بین‌فرهنگی به فراگیران زبان این امکان را می‌دهد که در تعامل با هویت‌های اجتماعی متفاوت، درک مشترکی داشته و به شناخت بهتری از یکدیگر نائل شوند. ایریمیا اظهار می‌کند که آگاهی از فرهنگ زبان اول یا مادری و زبان دوم می‌تواند روابط میان‌فرهنگی را توسعه بخشد.

صبر، درک و تحمل آداب و دیدگاه‌های دیگران، یادگیری میان‌فرهنگی را به تجربه‌ای لذت‌بخش و باارزش تبدیل می‌کند. از این منظر، مدرس زبان به‌عنوان یک سخنران که به گفت‌وگوی میان فرهنگ‌ها می‌پردازد تبدیل می‌شود. در کشوری مانند هند، چندفرهنگی و چندزبانی می‌تواند به‌عنوان ابزاری برای شناخت و درک عمیق در روابط بین ملت‌ها مورد استفاده قرار بگیرد. به‌عبارت‌دیگر دانش میان‌فرهنگی، تجربه فرهنگ‌های دیگر و تجزیه و تحلیل آن‌ها را ممکن می‌سازد. این امر نیز به درک بهتر پیوندهای شناختی و عاطفی بین تجربیات گذشته و آینده منتهی شده و نقش میانجی یا واسطه را بین دو یا چند هویت

اجتماعی ایفا می‌کند. بایرام و همکاران (۲۰۰۲) معتقدند که در واقع هدف اصلی آموزش مباحث فرهنگی که به واسطه آموزش زبان انگلیسی در هند محقق می‌شود، پرورش فراگیران به‌عنوان سخنرانان میان‌فرهنگی یا واسطه‌هایی است که قادر به تعامل با هویت‌های پیچیده و چندگانه هستند؛ به عبارت دیگر با کلیشه‌هایی که مبتنی بر درک یک فرد از طریق یک هویت است، همراه نیست.

در این نگاه، مخاطب، نماینده یک هویت خارجی استنادی نیست؛ بلکه کسی است که هویت او باید کشف شود. اساس ارتباطات میان‌فرهنگی، احترام به افراد و برابری حقوق بشر برای هرچه بهتر شدن ارتباطات و تعاملات اجتماعی است (همان). امروزه انگلیسی هندی یک نوع متمایز نهادینه‌شده از زبان انگلیسی است. این نوع انگلیسی عمدتاً توسط هندی‌هایی استفاده می‌شود که کلماتی را از زبان مادری خود وام می‌گیرند تا به این طریق از زبان مادری خود صیانت کنند (رضوان، ۲۰۰۹). وام‌گیری از زبان مادری به زبان‌آموزان هندی کمک می‌کند تا از تجربیات فرهنگی خود برای درک هرچه بیشتر فرهنگ زبان انگلیسی استفاده کرده تا آن را معنادار و مرتبط ببینند (رجمی، ۲۰۱۱).

۴- نتیجه‌گیری

در پژوهش حاضر سعی شده است تا نقش هویت و اهمیت فرهنگ در آموزش زبان دوم و آگاهی مدرسان زبان انگلیسی از تفاوت‌های میان‌فرهنگی را به‌ویژه در مدارس هند مورد مطالعه و بررسی قرار دهیم. نتایج این تحقیق به دو نکته اساسی اشاره دارد: اول اینکه آموزش فرهنگ نقش مهمی در ایجاد هویت فراملی و بهبود یادگیری زبان دوم توسط زبان‌آموزان هندی دارد و دوم اینکه با آموزش دانش میان‌فرهنگی، می‌توان زبان‌آموزانی با فرهنگ جهانی پرورش داد. از این رو لازم است مدرسان زبان انگلیسی آگاهی خود درباره فرهنگ زبان انگلیسی را ارتقا بخشیده تا بتوانند مهارت فراگیران را در استفاده از زبان انگلیسی به‌عنوان ابزاری برای تعاملات و روابط جهانی بهبود بخشند. برای دستیابی به اهداف تحقیق حاضر، پیشنهادهای زیر ارائه می‌شود:

- آموزش فرهنگ جهانی به جامعه محلی هندی.
- طراحی و ارائه برنامه درسی به گونه‌ای که آرمان جامعه محلی برآورده شود.
- آموزش فرهنگ‌هایی که به‌عینیت محقق شده‌اند، مانند آموزش موسیقی، نمایش، شعر، نقاشی و سایر فعالیت‌های فرهنگی.
- گنجاندن فرهنگ زبان انگلیسی در برنامه درسی زبان‌آموزان.

شایان ذکر است که تحقیقات و پژوهش‌های بیشتری نیاز است تا وضعیت آموزش زبان انگلیسی در هند و نقش مدرسان آن را مورد بررسی قرار دهند. محققان نیز می‌توانند عناصر فرهنگی و میان‌فرهنگی موجود در کتاب‌های درسی زبان انگلیسی هندی را بررسی کنند تا از این طریق سیاست‌گذاران آموزش و پرورش را در بهبود هرچه بیشتر مطالب درسی و ارائه شیوه‌های نوین تدریس یاری رسانند.

منابع

- بازدار، شهناز؛ پیشگاهی‌فرد، زهرا؛ فرجی‌راد، عبدالرضا. (۱۳۹۵). بررسی و اولویت‌بندی عوامل واگرایی اثرگذار در روابط ایران و کشورهای اسلامی پیرامون. *پژوهش‌های سیاسی جهان اسلام*، ۶(۲): ۱۵۱-۱۷۷.
- سعید، ادوارد. (۱۳۸۵). *جهان، متن، منتقد*. ترجمه اکبر افسری. تهران: توس.
- Abdullah, A.A. (2010). Students' Language Attitude towards Using Code-Switching as a Medium of Instruction in the College of Health Sciences: An Exploratory Study. **Annual Review of Education, Communication and Language Sciences**, 7: 1-22.
- Anbreen, T. (2015). The Influence of English Second Language Learning on Pakistan. University Students' Identity. **Procedia - Social and Behavioral Sciences**, 192: 379-387.
- Ashraf, H. (2007). **A Study of English Language Learning as an Element Affecting the Social Capital of the People of Pakistan**. Doctoral thesis, National University of Modern Languages, Islamabad, Pakistan.
- Brown, J.D. (2012). **EIL curriculum development. Principles and practices for teaching English as an international language**, edited by Lubna Alsagoff, Sandra Lee Mckay, Guangwei Hu, & Willy A. Renandya, 147-167. New York: Routledge.
- Byram, M., Gribkova, B., & Starkey, H. (2002). **Developing the intercultural dimension in language teaching: A practical introduction for teachers**. The Council of Europe.
- Cook, V. (1996). **Second language learning and language Teaching**. 2nd ed. London: Arnold.
- Galeano, R. (2014). Attitudes of US Foreign Language Teachers Toward Teaching Culture. **International Online Journal of Education and Teaching**, 1(2): 134-145.
- Gao, F. (2006). Language is Culture – On intercultural Communication. **Journal of Language and Linguistics**, 5(1): 58- 67.
- Gretchen, M. & Jacqueline, J.I. (2000). Cross cultural Competency and Multicultural Teacher Education. **Review of educational research**. 70(1): 3-24.
- Holliday, A. (2003). **Achieving Cultural Continuity in Curriculum Innovation**. Innovation in English Language Teaching. London: Routledge.
- Hudson, R.A. (1996). **Sociolinguistics**, 2nd ed. Cambridge: University Press.
- Irmia, M.L. (2012). Developing The Intercultural Dimension in Language Teaching, **International Journal of Communication Research**. 2(4): 325.
- Kramsch, C. (2008). **9 Language, Thought, and Culture**. In The handbook of applied linguistics, edited by Alan Davies & Catherine Elder, 235-261. Oxford: Blackwell
- Kumaravivelu, B. (2008). **Cultural Globalization and Language Education**. New Haven, CT: Yale University Press.
- Liddicoat, A. J., Papadametres, L. Scarino, A. & Kohler, M. (2016). **Report on intercultural language learning**. Canberra: Dept. of Education, Science & Training, Australian Government.
- Mahboob, A. (2009). **English as an Islamic language: a case study of Pakistani English**. World Englishes, 28(2): 175-189.
- Mansoor, S. (2002). **The Role of English in Higher Education in Pakistan** (Doctoral thesis).
- Medina, S. (1993). The effect of music on second language vocabulary acquisition. **FEES News National Network for Early Language Learning**, 6(3): 1-8.
- Rathinasamy, D.R. (2018). **Teaching English Language in India: Overcoming the Cultural Barriers Through Multiculturalism**. Conference Paper.
- Regmi, M. (2011). **The Role of Local Culture and Context in English Language Teaching**, Nelta Choutari.
- Rizwan, A. (2009). **Characteristics of Indian English**. ELT Weekly.

- Sharma, K.L. (1990). **Methods of Teaching in English in India**. Meerut
- Stern, H.H. (1992). **Issues and Options in Language Teaching**. Oxford: Oxford University Press.
- Tirumalesh, K.V. (1999). **Language Matters: Essay on Language, Literature and Translati** New Delhi: Allied Publishers Limited. Print. Varma S. K. **International Journal of Dravidina Linguistics**.
- Tomalin, B. (2008). **Culture—the Fifth Language Skill**. British Council.
- Vulli, D. (2014). English and medium of instruction: Dalit discourse in Indian education. **Research Journal of Educational Sciences**, 2(2): 1-6.